

ven, om man altsaa ogsaa har udtaget nogle af det Mandskab, der ligger til fortsat Tjeneste ved Fodfolket i Vinter, og sendt dem over til at forstærke den Styrke, som er bleven liggende inde af de 360 Mand ved Forterne. Og i saa Tilfælde vil jeg da gerne som det endelige Resultat have Oplysning om, hvormange Mand der da i denne Vinter faktisk findes ved hver Fodfolksbataillon, og hvormange der ligger inde ved Søforterne af det fra Fodfolket overførte Mandskab.

Jeg maatte maaske ogsaa gøre nogle Bemærkninger til nogle Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister forleden Dag, thi jeg tror, at disse Udtalelser ellers nemt ville kunne blive misvisende. Den højtærede Minister oplyste nemlig den Dag, hvor store vore Hæрудgifter ere i Forhold til andre Landes. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister sagde „Hæрудgifter“, og jeg syntes ogsaa straks, jeg kunde indse, at det kunde ikke passe for Forsvarsudgifterne som Helhed. Men nu er det jo saadan, at i almindelig Sprogbrug, i hvert Fald ude omkring i Landet, bruger man mange Gange Betegnelsen „Hæрудgifter“ for de samlede Forsvarsudgifter, og hvis der derfor ikke kommer nogen Forklaring overfor disse Udtalelser, er jeg klar over, at det, som jeg allerede har set refereret i flere Blade, vil komme til at se ud, som om de Eksempler, den højtærede Minister fremkom med, havde Hensyn til, hvor store de fulde Forsvarsudgifter vare for de forskellige Lande. Jeg hørte imidlertid, som sagt, godt, at den højtærede Minister sagde „Hæрудgifter“, men naar det er Hæрудgifterne, der ere paa Tale, synes jeg alligevel ikke, at disse Oplysninger kunde afgive Bevis for det, den højtærede Minister mente at ville bevise; thi det var jo overfor en Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om, at vore Militæрудgifter vare uforholdsmæssig høje, at den højtærede Minister fremkom med sine Oplysninger. Den højtærede Minister sagde: „Tager man til Sammenligning Forholdene i andre Lande, kommer man til en ganske anden Opfattelse af vore Militæрудgifters Størrelse.“ Der bruger den højtærede Minister altsaa Udtrykket „Militæрудgifter“, men det kan jo ikke være noget Bevis for, i hvilket Forhold vi med Hensyn til de fulde Militæрудgifter staa overfor andre Landes Udgifter, at Ministeren oplyser; hvordan Hæрудgifterne have været, uden at medtage Flaadeudgifterne. Thi der kan jo være stor Forskel paa Flaadeudgifterne

i de forskellige Lande, og nu er det indlysende, at efter den geografiske Beliggenhed, vort Land har, idet det er omgivet af Vand paa de $\frac{9}{10}$ af sine Grænser, maa det have forholdsvis større Flaadeudgifter end mange andre Lande. Og navnlig var der jo 2 af de Lande, den højtærede Minister sammenlignede vore Hæрудgifter med, Svejts og Belgien; som slet ikke have nogen Flaadeudgifter. Derfor synes jeg, at de Eksempler, der fremkom fra den højtærede Minister, vare noget misvisende. Ligeledes synes jeg heller ikke, det er rigtigt, naar den højtærede Minister ved de Eksempler, han forleden Dag fremdrog om, hvad disse Lande have anvendt til Militærudgifter, nævnte hvor høje deres Udgifter havde været i 1904, naar han saa med dem sammenligner vore Udgifter for næste Aar, altsaa hvad der staaar paa Budgettet for 1906. Naar han sammenligner vore Udgifter med andre Landes Udgifter, mener jeg i hvert Fald, man maa gaa ud fra Udgiften i et og samme Aar, og hvis den højtærede Minister var gaaet ud fra samme Aar 1904 for vore Udgifter, vilde de i hvert Fald være blevne i Kr. større pr. Individ, end de, efter hvad det nu er oplyst, ville blive til næste Aar; det vilde de være alene paa Grund af Bevillingen til Feltskytset i 1904. Men i det hele taget synes jeg, at der heller ikke kan paavises noget bestemt ved at tage et enkelt Aar og sammenligne de forskellige Landes Udgifter netop i det ene Aar. Det kan være, at nogle af de Lande, der ere nævnte, have haft forholdsvis store Udgifter, ekstraordinære Udgifter i dette Aar, og det kan paa den anden Side maaske ogsaa være, de have haft forholdsvis smaa Udgifter. Vil man sammenligne forskellige Landes Udgifter, mener jeg, man maa tage et længere Tidsrum, og der ere vi i det Tilfælde, at det netop kan paavises, hvor store Udgifterne have været for et længere Tidsrum. Det har jo staaet i flere Blade, hvor store Militærudgifterne efter statistiske Oplysninger have været i de forskellige europæiske Lande for Tidsrummet fra 1894—1903, altsaa i de sidste 10 Aar, for hvilke haves Regnskab. Men naar vi tage disse Oplysninger, viser det sig rigtigt nok, at det stiller sig saaledes, at vi i hvert Fald ikke kunne siges at staa tilbage for de fleste Lande med Hensyn til at have Militærudgifter.

Efter disse statistiske Oplysninger er der kun 7 Lande i hele Europa, som have større Militærudgifter end vi i denne Periode. Der er for det første Norge og